

community

The New Apostolic Church around the world

01/2016/LV

2016. gada moto:

Uzvarēt ar Kristu!

Dievkalpojums Oklendā:
Dievs noslēdz savienību ar
mums

Katehisms: Kristus baznīca
un amats

Lelūgums: Starptautiskā
jauniešu diena (2019)

New Apostolic Church
International

Uzvarēt ar Kristu

Mīļie ticības brāļi un māsas!

Jaunajā gadā no visas sirds novēlu jums Dieva svētību:

- lai jūs sajustu Viņa vadību un tuvumu,
- lai jūs nestu sevī Viņa mīlestību,
- lai jūs piedzīvotu Viņa žēlastību.

Gadu mija mums kalpo par iemeslu, lai varētu uzdot jautājumu: „Cik tālu es esmu ticis savā ticības ceļā uz mērķi?”

Tam ir pavisam vienkārša mēraukla. Iedomājieties, ka jūs ejat uz kādām mājām: sākumā šis mērķis šķiet mazs. Taču, jo tuvāk jūs nākat, jo lielāks tas kļūst un jo skaidrāk jūs saredzat to.

Unser Ziel ist es, auf ewig bei dem Herrn Mūsu mērķis ir būt vienmēr kopā ar Kungu. Vai mēs esam Viņam pietuvinājušies pagājušajā gadā? Vai mēs spējam labāk atpazīt Viņa būtību?

Lai tiktu uz priekšu, ir prātīgi izvirzīt starpmērķus: „Ar mīlestību darbā!” - tā bija 2014. gada devīze, viens no ceļa posmiem.

Vai „Prieks Kristū!” - mūsu devīze šim gadam kā nākamais ceļa posms.

Tagad spersim nākamo soli: Dievs dod mums caur vārdu un sakramentu spēku, lai uzvarētu to, kas šķir mūs no Viņa. Viņš dod mums spēku uzvarēt šajā cīņā.

Mēs vēlamies uzvarēt ar Kristu!

- Kristus palīdz mums uzvarēt ļaunumu. Viņš neiznīcināja ļaunumu šai pasaulē, bet Viņš spēj valdīt pār to. Nekas nevar atturēt Kristu glābt tos, kuri paļaujas uz Viņu.
- Kristus palīdz mums uzvarēt bailes: mums arī šajā gadā būs rūpes par rītdienu. Varbūt kādā brīdī mēs esam sastinguši no bailēm kāda svarīga lēmuma priekšā. Taču Jēzus Kristus vienmēr ir blakus, lai vadītu mūs.
- Kristus palīdz mums izcīnīt cīņu ar sevi un būt

Starptautiskā Jaunapustuliskā baznīca

uzvarētājiem:

- pār mūsu lepnumu, kas attur mūs pieņemt Dieva palīdzību,
- pār citu nosodišanu, kas attur mūs no mīlestības pret tuvāko,
- pār vēlmi pasludināt mūsu viedokli, neskatoties uz iespējamo nemiera rašanos.

Kā es varu uzvarēt ar Kristu?

- Ja es ticu Jēzus patiesībai,
- ja es mīlu pēc Viņa piemēra,
- ja es neatlaidīgi turos pie Viņa,
- ja es meklēju vienotību un kopību.

Tās ir dažas domas par mūsu jauno gada devīzi. Mums ir vesels gads, lai domātu par šo devīzi, vesels gads nākamajam lielajam solim pretī mūsu ticības mērķim.

Lai 2016. gads mums būtu uzvaras gads ar Kristu!

Jūsu Žans Luka Šneiders

Dievs noslēdz derību ar mums

900 dievkalpojuma dalībnieku sanāca kopā Oklendā; pārējie 1100 Dienvidislandē, Austrālijā, Fidži salās un Papua-Jaungvinejā vēroja dievkalpojumu ar satelīta palīdzību.

Attēls: Austrālijas Jaunapustuliskā baznīca

5. Mozus 5,3

„... ne ar mūsu tēviem Kungs ir noslēdzis šo derību, bet gan ar mums, kas mēs visi esam šeit dzīvi.”

Mīļie brāļi un māsas, es esmu pirmo reizi Jaunzēlandē. No apriņķa apustuļa un amatbrāļiem es dzirdēju, ka Jaunzēlande ir brīnišķīga zeme. Es vēl neesmu to redzējis savām acīm, taču es ticu viņiem. Es esmu arī dzirdējis, ka šajā zemē ir brīnišķīgas draudzes. Tam arī es ticu un šodien varu par to pārliecināties.

Vakar mēs bijām kopā ar bērniem un piedzīvojām lielisku dienu. Svētdienas skolas bērnu sapulcēšanās bija ar devīzi, kura ir atrodamā dziesmu grāmatā: „Be about my Father’s business.“ („Man jābūt tur, kur ir mans Tēvs.“) Jūs zināt, ka šī devīze attiecas uz Jēzus vārdiem, kurus viņš kā divpadsmitgadīgs jauneklis teica saviem vecākiem, kad viņi atrada Jēzu templī:

”Kāpēc jūs mani meklējat? Vai tad jūs nezināt, kam jādarbojas mana Tēva lietās?” Šie vārdi ir spēkā arī mums visiem, ne tikai bērniem. Mums jābūt tur, kur ir mūsu Tēvs. To varētu arī saprast kā piespiešanu, kā pienākumu, kas, protams, nav patīkami: man ir jādara tas, ko dara mans Tēvs. Bet tā tas nav domāts. Tev nav ar varu jāiet uz dievkalpojumiem, tev nav piespiedu kārtā jādara kaut kas cits baznīcā, un, ja tu to nedarīsi, piedzīvoši kaut ko sliktu!

Apskatīsim vēlreiz, ko nozīmē „mana Tēva lietās”. Var jautāt arī citādi: kādas ir mūsu Tēva lietas? Viņa lietas ir izglābt cilvēkus no ļaunā, no netaisnības un beigu beigās no mūžīgās nāves. Viņš arī konstatē, ka visiem cilvēkiem ir iespēja nonākt saistībā ar Kristu, lai varētu ticēt Viņam un tādējādi tikt atpestītam. Pie tā darbojas mūsu debesu Tēvs, un tā ir liela žēlastība, ka mums ir iespēja un uzdevums piedalīties mūsu debesu Tēva lietās. Mēs baudām žēlastību un drīkstam piedalīties, lai atpestīšana tiktu dāvāta arī citiem cilvēkiem. Ja skatās uz šo lietu no tāda skatupunkta, tad runa par piespiešanu ir lieka, jo žēlastības baudīšana ir prieka un svētības avots. Ne tikai bērni, bet arī mēs visi, brāļi un māsas, varam piedalīties lietās, kur ir mūsu debesu Tēvs.

Esam dzirdējuši vārdu, kas tika teikts Izraēla tautai. Tē tiek runāts par derību, kuru Dievs noslēdza ar savu tautu. Īsi no vēstures: Dievs izredzēja sev tautu, Izraēla tautu. Tajā laikā tā nebija ne lielākā, ne stiprākā, ne nozīmīgākā tauta. Nebija

Bērni ar muzikālo priekšnesumu sveic pirmapustuli un viņu pavadošos apustuļus.

Nē, derība, apsolījums der ne tikai tēvu tēviem, bet arī mums, kas dzīvojam šeit un tagad. .

nekāda īpaša pamata tam, kāpēc tieši šī tauta tika izvēlēta, taču Dievs savā mīlestībā un žēlastībā pieņēma šo tautu un ar to noslēdza derību. Kad Dievs atbrīvoja savu tautu no Ēģiptes faraona verdzības, Viņš uzrunāja tos no Horeba kalna, sakot, ka viņi būs Dieva izvēlēta tauta no visām citām tautām. Tā bija pirmā derības daļa. Dievs veda savu tautu cauri Niedru jūrai, lai atbrīvotu no ēģiptiešu jūga. Viņš deva apsolījumu un stāstīja tiem par nākotni, kura šai tautai tika paredzēta. Tai bija jāieiet zemē, kur piens un medus tek. Viņš deva tiem arī baušļus ar piebildi, ka viņi tiks svētīti, ja rīkosies pēc tiem. Tas īsumā ir derības, kuru Dievs deva savai tautai, saturs.

as viss - izglābšanās, Niedru jūras šķērsošana, derības noslēgšana, notikumi Horeba kalnā - bija jau pagātnē, un paaudze, kas to visu piedzīvoja, bija mirusi. Pēc četrdesmit gadiem vairs nebija dzīvs neviens no šīs vecās paaudzes. Tikai Mozus un vēl nedaudzi, kuri bija izgājuši cauri Niedru jūrai, bija liecinieki tam, kā Dievs izglāba savu tautu. Pārējie, kuri redzēja, kā kalnu ietina mākonis, kā pacēlās dūmi ar pārkonu un zibeņiem un bija dzirdama Dieva balss, vairs nebija dzīvi. Jaunā

Pirmapustuļa dievkalpojumā līdzkalpoja: aprīņķa apustulis Noel E. Barnes (attēlā stāv pie altāra), kā arī aprīņķa apustuļa palīgi David Devaraj un John Fendt.

paaudze, kuru Mozus uzrunāja, pazina šos notikumus tikai no tēvu stāstījumiem. Jūs jau zināt, kas notiek, ja notikumi tiek tikai dzirdēti no iepriekšējās paaudzes. Tad bieži vien saka: „Nu, jā, gan jau tas viss ir nedaudz pārspīlēts.” Ja pats neesi to piedzīvojis, rodas šaubas, vai patiešām šie notikumi atbilst patiesībai, vai arī tie ir jau nedaudz izpušķoti.

Bet Mozus teica izraēliešiem: „Tas bija tieši tā, kā jūs esat dzirdējuši. Dievs tik tiešām pāršķēla ūdeņus uz pusēm, lai tauta varētu iziet cauri Niedru jūrai, Viņš arī runāja uz mums no Horeba kalna!”

Un tad notikums ar apsolīto zemi. Tauta zināja, ka ir tāda zeme, bet viņi arī apzinājās, ka būs jācīnās, lai to ieņemtu. Šajā laikā tuksnesis jau atradās aiz viņiem, un tad tie iedomājās, ka arī šeit nemaz nav slikti. Jā,

mēs saprotam, ka mūsu tēvi tuksnesī sapņoja par šo zemi, jo viņiem nebija nekā, tikai izsalkums un slāpes, un viņi skuma pēc istām mājām. Bet mums jau tuksnesis ir aiz muguras, un mēs varētu palikt šeit, jo te ir labi dzīves apstākļi. Kāpēc mums būtu jācīnās par to, lai ieietu apsolītajā zemē?

Mozus redzēja šīs briesmas, tāpēc viņš teica: nē, derība, apsolījums ir spēkā ne tikai jūsu tēviem, bet arī jums, kas šeit esat un dzīvojat. Dievs grib jūs ievest šajā zemē, un šī lieta ir tā vērtā, lai par to cīnītos!

Mozum bija arī skaidrs, ka tauta nonāks

saskarsmē ar citām tautām, kurām ir citi likumi. Tad izraēlieši redzēs, ka tie drikst ēst cūkgaļu, tie drikst šo un to, un tiem arī klājas labi. Viņu dzīve ir tikpat laba kā mūsējā, viņi arī ir laimīgi, tiem arī ir panākumi.

*Jēzus arī par tevi ir miris un
augšāmcēlies, un Viņš nāks
pie tevis tavas pestīšanas dēļ.*

Te ir citi likumi, bet tie arī funkcionē. Kāpēc mums noteikti būtu jāpilda bauslība? Vai tad nevar būt kāds kompromiss?

Tas ir pamats tam, kāpēc Mozus sasauca tautu kopā un viņiem vēlreiz teica, ka derība ir spēkā arī viņiem – tiem, kas dzīvo šeit un tagad.

Tik daudz par Veco derību. Atgriezīsimies pie Jaunās derības laika. Jaunā derība ir Vecās derības turpinājums: Dievs sūtīja savu Dēlu, lai atpestītu savu tautu, lai atpestītu to caur savu upuri, caur savu augšāmcelšanos. Viņa mācekļi bija tam visam liecinieki. Viņi pazina Jēzu, viņi dzīvoja kopā ar Viņu, tie sarunājās ar Viņu, mācekļi tikās ar augšāmcelušos un saprata: tas ir Viņš, kurš nomira pie krusta un augšāmcelās no miroņiem. Viņš izcīnīja šo cīņu. Jēzus

deva viņiem apsoliģumu: "Kad es noiešu un jums vietu sagatavošu, es nākšu atkal, lai paņemtu jūs pie sevis, lai arī jūs būtu tur, kur es esmu." Cik brīnišķīgs apsoliģums!

Viņš deva tiem evaņģēģiju, savu bauslību un mācīja tos ievērot Viņa vārdu, tikai tad viņi tiktu svētīti. Tas notika pirms 2000 gadiem. Un kā ir šodien?

Šodien neviens nevar teikt: es esmu redzējis augšāmcelušos! Es varu apliecināt: Viņš ir augšāmcelies, kā to Viņš jau iepriekš teica. Tāpēc šodien pat starp kristiešiem ir dzirdams viedoklis: nu, nu, stāsts par augšāmcelšanos no miroņiem, kas to lai zina, vai tas patiešām tika precīzi pierakstīts, gan jau viņi toreiz visu to mazliet izpušķoja. Te varbūt nav domāts apšaubīt to, ka ir jātic, ka Jēzus ir miris un augšāmcelies. Bet, jautājot, vai tas nav mazliet pārspīlēts, tiek apšaubīts, ka kādam bija jāmirst par mūsu grēkiem, lai mūs atpestītu. Daudzi tādejādi atsvešinās, un tās ir mūsu laika briesmas.

Jaunās derības amats, apustuļa amats ir Kunga sūtīts, lai liecinātu par Kristus upuri, Viņa nāvi un augšāmcelšanos un aicinātu ticēt tam, ka Jēzus Kristus augšāmcelās. Viss, kas ir rakstīts svētajos rakstos par Kristus nāvi un augšāmcelšanos, ir patiesība. Tas ir mūsu ticības saturs un pamats. Tas ir pirmais un galvenais Kristus sūtņu uzdevums. Jēzus viņus sūtīja ar vārdiem: „Kas jūs uzņems, tas uzņems mani.” Tāpēc apustuļi var runāt par to. Un kas tā ir par vēsti, kura tiem jāsludina? Viņiem jāsludina šī patiesība visiem: Jēzus ir nomiris arī par tevi, lai tu, kas esi šodien te, varētu dzīvot; Viņa derība ir arī tieši tev domāta.

Viss ir noticis tevis dēļ un arī vēl notiks tevis dēļ, lai tu taptu glābts: Jēzus ir miris un augšāmcelies arī par tevi, un Viņš atkal nāks tevis, tavas pestīšanas dēļ. Tā ir tā derība, kuru Dievs ir noslēdzis ar tevi.

Tas ir Jaunās derības amata uzdevums, un mēs, apustuļi, nenogurstoši sekosim šim Kunga un Meistara uzdevumam. Mēs ticam, ka Jēzus Kristus ir miris un augšāmcelies, mēs

ticam, ka Jēzus ir miris par mums, mēs ticam, ka Viņš atkal nāks, lai paglābtu mūs. Tas ir Viņa apsolījums: tu drīkstēsi ienākt Dieva valstībā. Tu drīkstēsi ieiet godībā, būt mūžīgā kopībā ar Dievu.

Daži domā, ka šī vēsts ir domāta mūsu priekštečiem. Viņi dzīvoja grūtos apstākļos, viņiem bija smagi jācinās par izdzīvošanu, jāpiedzīvo trūkums, nabadzība, slimības, kari un citas briesmas, tāpēc viņiem bija vajadzīgs kaut kas, kas dotu cerību: lūk, kādu dienu nāks glābiņš! Tad būs labāk!

Mūsdienās ir laba medicīniskā aprūpe un vairs nevajag tik daudz rūpēties un baiļoties par rītdienu. Mēs esam droši par savu dzīvi, un daudzām problēmām ir risinājums. Šajā zemē valda miers un var droši būvēt savu nākotni. Mums vairs nav jācer uz labāku dzīvi viņšaulē. Uz šīs zemes var piepildīt savus sapņus un īstenot mērķus, justies laimīgs, ja tā kārtīgi par to domā. Tad vairs nav jāsapņo par labāku dzīvi viņšaulē. Tiekšanās pēc mūžīgās kopības ar Dievu, Dieva valstības gaidīšana vairs nespēlē lielu lomu. Daudzi cilvēki vairs neinteresējas par to.

Bet Jaunajā derībā Dievs sūtīja Svēto Garu, kura uzdevums ir pagodināt Dieva Dēlu. Viņš sludina mums Kristus godību, viņš ved mūs Kristus atziņā un māca mums par to, kas veido Kristus godību. Jēzus saka par viņu: „Viņš ņems no manis un pasludinās jums. Viss, kas pieder Tēvam, ir arī mans.”

Arī šodien Svētā Gara uzdevums ir rādīt mums, kas ir Kristus, Viņu godināt un mudināt mūs aptvert Viņa lielumu un žēlastību. Viņa godība ir lielāka par visu, ko vien mēs spējam iedomāties. Kopība ar Dievu ir kaut kas tik brīnišķīgs, ka mums nevienam nav priekšstata par to. Svētais Gars saka mums: tici Kristus apsolījumam, ir vērts sekot Jēzum. Ir vērts iet to ceļu, kas ved uz Dieva valstību, kopību ar Dievu. Tu to nenožēlosi.

Jaunās derības amats, apustuļa amats ir sūtīts arī ar uzdevumu svinēt svēto vakarēdienu. Katrā vakarēdiena svinēšanā mēs nostiprinām savienību

ar Dievu. Mēs aizvien vairāk ieaugam atziņā par Jēzu Kristu. Jo labāk mēs pazīstam Jēzu Kristu, jo vairāk mēs Viņu iemīlam, līdz ar to ir lielāka vēlme būt kopā ar Viņu. Tā ir svētā vakarēdiena dziļākā jēga. Jēzus saka: „Ja jūs neēdisiet Cilvēka dēla miesu un nedzersiet Viņa asinis, jums nebūs dzīvības. Kas ēd manu miesu un dzer manas asinis, tam ir mūžīgā dzīvība.” To sludināt cilvēkiem ir apustuļu uzdevums.

Mūžīgā dzīvība, mūžīgā kopība Dieva valstībā ir kaut kas liels. Ir vērts iet šo ceļu. Tas pārsniedz visu un nav salīdzināms ar zemes lietām. Lai to sasniegtu, svētais vakarēdiens ir neatņemama sastāvdaļa, un to mēs svinam dievkalpojumā. Nepietiek tikai ar to, ka mēs sakām: „Es esmu ticīgs kristietis, esmu ticīgs Dieva bērns, es visur daru labu.” Lai ienāktu Dieva valstībā, ir jāuzņem tas ēdiens, kuru sniedz Viņa baznīca, kur

Pirmapustulis Šneiders svin svēto vakarēdienu aizgājējiem mūžībā

darbojas apustuļi.

Kā izraēlieši ceļā uz apsolīto zemi ēda mannu, tā arī mums šodien vakarēdiens ir kā ēdiens ceļā uz debesu valstību. Bez tā nevarēs sasniegt mērķi.

Nav runa par to, ka es vēlos cilvēkus piespiest tā rīkoties, lai viņi apmeklētu dievkalpojumus, bet es nevaru noklusēt, ka cienīga svētā vakarēdiena baudīšana ir nepieciešama, lai mēs būtu gatavi sagaidīt Kristu un nonāktu mūžīgā kopībā ar Dievu.

Briesmas, ko redzēja Mozus, redzam arī mēs. Daži saka: „Šie Dieva likumi, bauslība un evaņģēlijs - mēs taču pazīstam daudzus, kuri tic kam citam. Tiem ir savi likumi. Paskatieties uz viņiem - viņi ir tikpat laimīgi kā mēs. Dažkārt vēl laimīgāki par mums, viņiem ir lielāki panākumi nekā mums.” Taču mums jādefinē, kas ir panākums. Jēzus teica: „Kam ir mani baušļi un tos viņš tur, tas ir tas, kurš mīl mani. Bet kurš mīl mani, tas tiks mīlēts no mana Tēva, un es arī viņu mīlēšu un viņam atklāšos.”

Protams, lai taptu bagāts, gūtu panākumus un būtu laimīgs uz šīs zemes, evaņģēlijs nav vajadzīgs. Lai gūtu panākumus, ir daudzi citi ceļi. Taču, lai varētu piedzīvot Kristus mīlestību, Viņa godību, tuvumu, iepazītu Viņu kā Dieva Dēlu, ir tikai viens ceļš: būt paklausīgam evaņģēlijam, to izmantot savā ikdienā. Tas bija spēkā mūsu tēvu tēviem, tas ir spēkā arī mums šodien. Mēs to nedarām tāpēc, lai iegūtu vairāk naudas, lai konstatētu, ka mūsu bērniem labāk klājas, mēs esam paklausīgi Dieva likumiem, Kunga baušļiem, jo mēs vēlamies piedzīvot Jēzus Kristus mīlestību. Mēs vēlamies piedzīvot Viņa klātesamību. Mēs vēlamies piedzīvot laimi kopībā ar Kristu. Jo konsekventāk mēs sekosim Kristus likumiem, jo labāk mēs Viņu iepazīsim un sapratīsim Viņa plānu, kas attiecas uz mums. Jaunā derība, kas ir noslēgta ar mums, nav domāta mūsu priekšgājējiem, bet gan mums, kas dzīvojam šeit un tagad. Mēs dzīvojam, ticot, ka Kristus ir miris par mums un ka Viņš arī paņems mūs, kad nāks vēlreiz. Tā ir Viņa derība, kuru Viņš ir noslēdzis ar mums, Viņa apsolījums, kas ir spēkā arī mums, kura piepildīšanos mēs vēlamies piedzīvot. Tāpēc mums jāpiedzīvo dievkalpojumi, tāpēc svētais vakarēdiens ir tik svarīgs, tāpēc mums jābūt uzmanīgiem, lai mēs to cienīgi svinētu. Tāpēc mēs vēlamies iet to ceļu, kuru ir norādījis mūsu Kungs. Tāpēc mēs paklausām Viņam un izmantojam evaņģēliju savā ikdienā.

Es zinu, ka pamatā tas nav nekas jauns, taču varbūt šis vārds šodien ir domāts tieši tev vai man, un varbūt tas kalpo tam, lai mēs savā dzīvē kaut ko mainītu. Tā taču varētu būt!

PAMATDOMAS

Mēs ticam, ka Jēzus Kristus ir arī par tevi miris un augšāmcēlies, un Viņš nāks pie tevis tavas pestīšanas dēļ.

Mēs ilgojamies pēc mūžīgās godības un svinam cienīgi svēto vakarēdienu, lai nokļūtu tur, kurp mēs ejam.

Mēs ievērojam dievišķos likumus, lai piedzīvotu Jēzus tuvību.

Jaunumi no Latvijas

Apustulis Šorrs pavada diakonu Ralfu Kvēpu pelnītā atpūtā

Apustuļa Valtera Šorra dievkalpojums Rīgā

1.novembrī Rīgas baznīcā notika apustuļa Šorra dievkalpojums aizgājējiem. Apustulis kalpoja ar vārdu no 1. Jāņa 5, 5: "Kas ir pasaules uzvarētājs? Tikai tas, kas tic, ka Jēzus ir Dieva Dēls." Apustulis norādīja, cik svarīgi ir neaizmirst tās dvēseles, kuras ir jau mūžībā un kuras šeit uz zemes nav spējušas, nav gribējušas vai varējušas saņemt sakramentus un sekot Jēzum Kristum, lai iegūtu mūžīgo dzīvību. Mēs kā Dieva bērni arī turpmāk lūgsim par šīm dvēselēm.

Šajā dievkalpojumā apustulis pateicās diakonam Ralfam Kvēpam par uzticīgu kalpošanu baznīcā, jo, sasniedzot 65 gadu vecumu, diakons Ralfs izteica lūgumu iet pelnītā atpūtā no aktīvās kalpošanas Dobeles draudzē, kurā viņš kalpoja no 1998. gada 24. aprīļa, kad tika iecelts diakona amatā.

Šajā vietā, kuru apmeklēja apustulis Šorrs, laikā no 1941. līdz 1944. gadam nacisti un viņu brīvprātīgie atbalstītāji nogalināja tūkstošiem Latvijas, Vācijas, Austrijas un Čehijas ebreju, citu tautību politiski vajāto un padomju karagūstekņu. Arī no apustuļa dzimtās pilsētas Minsteres, kā arī no citām Vācijas pilsētām tika izvesti un nogalināti daudzi ebreji. Piemiņas vietā apustulis aizlūdza par dvēselēm, kurām pret savu gribu bija jāatstāj šī zemes ieleja, savas dzimtās vietas un ģimenes tikai tāpēc, ka kāds tā vēlējās. Uz Rīgu šos nelaimīgos atveda lopu vagonos, pārsēdināja kravas auto un aizveda uz Biķernieku mežu. Atlikušos divsimt metrus viņi gāja kājām, lai pēc tam nošauti sakristu bedrē. Mēs nespējam iedomāties, ar kādām domām un pārdzīvojumiem šie cilvēki bija spiesti iet nāvē. Uz centrālā pieminekļa ir iekalti vārdi no Ījaba 16, 18: "Ak, zeme, neapsedz manas asinis, un lai itin nekad neapklust manas vaimanas."

Apustulis Šorrs piemiņas vietā Biķernieku mežā

| Labs pamats lēmumam

Armēnija un Gruzija, divas kādreizējās padomju republikas, 1991. gadā atguva savu neatkarību un nonāca Ziemeļreinas - Vestfālenes apgabala baznīcas aprūpē. 2015. gada augustā Gruziju apmeklēja arī pirmapustulis. Gruzijā baznīcai pieder četri dievnami, četras baznīcas ēkas un viens jauniešu centrs. Šeit, valsts galvaspilsētā Tbilisi, notiek mūsu baznīcas dievkalpojumi.

Dievam ir viens mērķis: „Viņš vēlas mūs atpestīt. Tas ir Viņa darbs, kuru Viņš arī pabeigs”, - teica pirmapustulis. „Šajā pestīšanas darbā esi iesaistīts arī tu - tieši tu.” Turklāt, „kas der tev, der arī man un mūsu tuvākajam”. Bet Dievs „atstāj mums vienmēr brīvu izvēli, Viņš nevienu nepiespiež ar varu. Tu un es esam pilnīgi brīvi savos lēmumos”. Tomēr „Viņš vēlas mūs vest un uzrunā mūsu sirdis. Caur savu vārdu Viņš parāda savu mīlestību un Kristus pacietību”.

Mīlestība un pacietība

Pirmapustulis pieminēja trīs punktus, kuros Svētais Gars parāda Dieva mīlestību.

- „Savā mīlestībā Dievs vēlas, lai tu atgriezies kopībā ar Viņu.”
- „Mīlestībā pret cilvēkiem Dievs nāca uz šo zemi Jēzū Kristū, lai kalpotu visiem.”
- „Dievs dāvā savu mīlestību par velti, no tīras žēlastības. Nav neviena cilvēka, kurš to varētu nopelnīt ar savu labo izturēšanos.”

Sestdienā brāļi un māsas izrādīja pirmapustulim Tbilisi. Zemē ar 4,5 miljoniem iedzīvotāju 1103 jaunapustuliskie kristieši, kuri pulcējas deviņās draudzēs, ir mazs ganāmpulks.

Arī Kristus pacietībai pirmapustulis min trīs punktus:

- „Jēzus Kristus ir miris pie krusta arī tevis dēļ, jo Viņš tevi mīl un Viņa upuris ir spēkā arī tev.”
- „Savā mīlestībā Dievs ir devis spēku, palīdzību, kas ir vajadzīgs savējiem.”
- „Kaut arī daudzi cilvēki ir neuzticami, Dievs paliek uzticams un palīdz viņiem arī turpmāk.”

Labs pamats

Tagad cilvēkam, kuram ir no Dieva dota brīva izvēle, jāizšķiras, jo „Dievs gaida no mums, lai mēs kļūstam par pilngadīgiem Dieva bērniem”. Ir daļa cilvēku, kuri vēlas pildīt Dieva gribu, taču izšķiršanos par to atstāj citiem: vai tas būtu kāds amatnesējs, vai kāds Bībeles varonis. „Tas nav pilngadīga cilvēka rīcības piemērs,” skaidri saka pirmapustulis. Ja kāds tā rīkojas, viņš nevēlas uzņemties atbildību. „Taču mums pašiem jāuzņemas atbildība par to. Mums jādara tas, kas liek domāt par Dieva mīlestību un Kristus pacietību, tad mēs spēsim atrast pareizu lēmumu.”

Labs lēmums

Pamatojoties uz to, mūsu baznīcas galva norāda uz labiem lēmumiem:

- „Es vēlos kalpot Dievam, jo es mīlu Viņu.”
- „Es vēlos mīlēt savu tuvāko, jo viņš arī ir vērtīgs Dievam.”
- „Mēs meklējam pareizo palīdzību un lūdzam Dievam: „Dod man spēku nest manu krustu.””
- „Mēs vēlamies izturēt līdz galam.”
- „Mēs vēlamies būt pacietīgi saskarsmē ar mūsu tuvākajiem.”

„Ja mēs par to izšķiramies, tad arī Dievs tuvojas mums.”

PAMATDOMA

2. Tesaloniķiešiem 3, 5:

„Bet pats Kungs lai vērs jūsu sirdis uz Dieva mīlestību un Kristus pacietību.”

Svētais Gars mudina mūs mīlēt un izturēt, jo viņš atklāj mums Dieva mīlestību un Kristus pacietību.

RADĪŠANA

1. MOZUS 1

Apraksts par radīšanu ir Bībeles pirmais stāsts. Tas stāsta par to, kā Dievs Kungs radīja debesis un zemi, augus, dzīvniekus un cilvēku.

iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. Zeme bija tukša un tumša. Tad Dievs radīja gaismu. Viņš nošķīra gaismu no tumsas; gaismu Viņš nosauca par dienu un tumsu par nakti.

Kā nākamo Dievs nošķīra zemi no ūdeņiem. Ūdens izveidoja strautus, upes, ezerus un jūras. Pēc tam Dievs lika izaugt zālei, stādiem, puķēm un kokiem, kuri nesa katrs savus augļus. Viss augs un attīstījās; zeme kļuva krāsaina un skaista. Dievs radīja arī debesu spīdekļus: sauli, mēnesi un zvaigznes.

Tad Viņš radīja dzīvniekus, kuri piepildīja ūdeņus, - vaļus un daudzus citus. Tika radīti arī putni. Ūdenī mudžēt mudžēja zivis, gliemji un krabji, un debesis traucās putnu bari. Vēlāk tika radīti pārējie dzīvnieki. Visur kustējās, rāpoja, lēca un skrēja. Beigās Dievs radīja cilvēku: vīrieti un sievieti. Viņiem bija jāvairojas un jārūpējas par visu, ko bija radījis Dievs. Dievs uzlūkoja visu, ko bija radījis, un, lūk, viss bija labs. Tad Viņš atpūtās.

Bībelē par to, kā radās pasaule, rakstīts divās dažādās nodaļās. Abi stāsti ir atrodami Mozus grāmatas sākumā viens aiz otra. Pirmais stāsts (pa kreisi) attēlo visas radīšanas dienas stingrā secībā. Šeit vīrietis un sieviete ir radīti vienlaicīgi no Dieva pēc Viņa līdzības. Otrajā stāstā tas ir aprakstīts gleznaini. Stāsts vēsta, ka sākumā tika radīts vīrietis, bet sieviete tika radīta vēlāk no viņa ribas. Otrais stāsts ir vecāks.

CIEMOS PIE KAMILAS NEMBI PILSĒTĀ PARAGVAJĀ

Labdien! Mans vārds ir Kamila, esmu deviņus gadus veca un dzīvoju Paragvajā. Paragvaja atrodas Dienvidamerikā. Iezemiešu valodā guarani vārds „Paragvaja” nozīmē ‘ūdens, kas ieplūst ūdenī’, vai arī ‘upe, kas ietek jūrā’. Paragvaja savu nosaukumu ir ieguvusi no upes, kura šķērso mūsu zemi no ziemeļiem uz dienvidiem. Tā sadala zemi divās daļās. Uz rietumiem no upes atrodas Grančako, tur vasarā gaisa temperatūra sasniedz 45 grādus. Mazauglīgajā zemē ganās liellopu ganāmpulki. Austrumos līst biežāk, tur ir pat lietus meži.

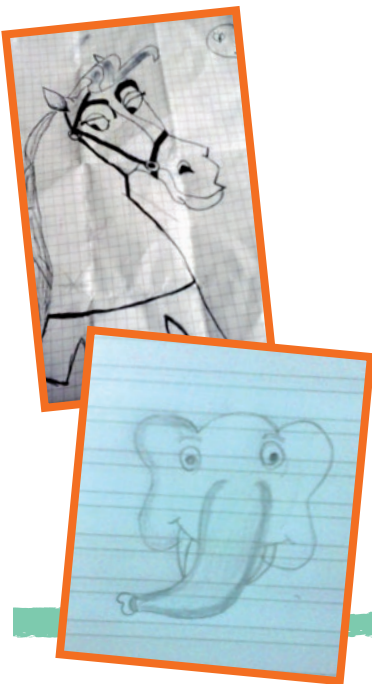
Attēls: privāts

Paragvajas upē dzīvo lielākie zemes grauzēji. Daži no tiem sasniedz viena metra garumu un 60 kg svaru. Tās sauc par kapibarām. Tās pārtiek pārsvarā no zāles. Izskatās līdzīgas jūras cūciņām, ar kurām tām ir zināma radniecība. Tā kā kapibarām starp pirkstiem ir plēve, tās var ātri peldēt.

Zirgu un ziloni esmu uzzīmējusi es pati. Savā brīvajā laikā es bieži zīmēju. Tas man patīk. Kad es būšu pieaugusi, es kļūšu par zīmēšanas skolotāju.

Paragvajā visiem bērniem ir jāiet skolā un jābeidz deviņas klases. Patlaban es apmeklēju ceturto klasi. Nodarbības notiek divās valodās: gan spāņu, gan guarani.

Es apgūstu arī vijoles spēli. Mana māsa Veronika arī spēlē vijoli. To viņa apgūst jau labu laiku un dažreiz spēlē arī dievkalpojumos. Veronika dzied arī kori, viņai ir 18 gadi.

Tā ir Jaunapustuliskā baznīca Fernando de la Mora pilsētā. Mamma, Veronika un es apmeklējam šeit dievkalpojumus, mana māte Karina ir arī svētdienas skolas skolotāja. Draudze atrodas 20 km no mūsu dzīves vietas.

Mans tētis Ernesto brauc ilgāk uz dievkalpojumu nekā mēs. Viņš ir Sjudada del Estes draudzes priekšstāvis, šī pilsēta atrodas 324

km attālumā. Katru nedēļas nogali viņš brauc uz turieni, šķērsojot visu Paragvaju no rietumiem līdz austrumiem. Sjudada del Este ir otra lielākā Paragvaj

pilsēta. Mana ģimene, tas ir, mani vecāki, māsa un es, dzīvojam Nembi pilsētā, kas ir mūsu valsts galvaspilsētas Asunsjonas priekšpilsēta. Tā ir lielākā un vecākā Dienvidamerikas pilsēta.

VĒSTUĻU KAS-

KĀ PIE JUMS SĀKAS JAUNAIS GADS?

„Jaunā gada sākumu mēs svinam ar lielu ugunrošanu. Te ir mani vecāki un brālis. Es esmu atbildīgs par raķešu aizdedzināšanu.“ **Matias, 12 gadus vecs, no Montevideo (Urugvaja)**

„Jauno gadu es iesāku kopā ar vecākiem. Mēs ejam uz dievnamu un domājam par visu skaisto, kas vēl mūs sagaida.“ **Santjago, 7 gadus vecs, no Akoruņas (Spānija)**

„Es vēlos nākamajā gadā iemācīties jāt ar zirgu.“ **Frederiks, 5 gadus vecs, no Kēnigštains Taunusā (Vācija)**

„Es vēlos apmeklēt savu tanti, jo viņai ir ļoti jauki sunīši.“ **Kristians, 8 gadus vecs, no Kēnigštains Taunusā (Vācija)**

Attēls: Oliveris Rūtenis

I Jēzus Kristus baznīca

2015. gada septembrī gaismu ieraudzīja Jaunapustuliskās baznīcas Katehisms jautājumos un atbildēs. No 750 jautājumiem un atbildēm „Community” izvēlējās atsevišķus jautājumus un atbildes, un šajā izdevumā izvēlētā tēma būs Jēzus Kristus baznīca un amats.

Ko nozīmē “baznīca”?

Jēdzienam “baznīca” ir trīs dažādas nozīmes. Ar to tiek saprasts, pirmkārt, kristiešu dievnams, kur ticīgie sapulcējas dievkalpojumam. Otrkārt, ar vārdu “baznīca” tiek apzīmēta draudze kādā vietā. Treškārt, ar vārdu “baznīca” ir saprotama kristīgā kopība (denominācija), piemēram, Jaunapustuliskā vai katoļu baznīca.

„Denominācija”, no latīņu valodas „denominatio” (‘iezīmēšana’, ‘nosaukums’), nav vērtējošais jēdziens kādai reliģiskai kopībai.

Vai baznīca ir nepieciešama?

Jā, baznīca kristietim ir nepieciešama, jo tur mēs dzirdam Dieva vārdu, saņemam sakramentus un piedzīvojam kopību ar Dievu un citam ar citu. Šīs sastāvdaļas ir saistītas,

lai iegūtu pestīšanu. Ārpus baznīcas cilvēkam nav iespējams iegūt pestīšanu.

Kā piedzīvot Jēzus Kristus baznīcas neredzamo pusi?

Neredzamā puse tiek piedzīvota pestīšanas iedarbībā. Cilvēkam tā ir neredzama un ir aptverama tikai ticībā.

Pestīšanas iedarbības piemēri:

- kad Dievs piedod grēkus,
- kad caur ūdenskristību tiek nomazgāts iedzimtais grēks,
- kad Dievs dāvā Svētā Gara dāvanu,
- kad svētajā vakarēdienā tiek dota Kristus miesa un asinis,

- kad mirušajiem tiek doti sakramenti,
- kad tiek veikta svētības došana (iesvētības, ordinācija utt.),
- kad Dievs caur cilvēku vārdiem iedarbojas sprediķī,
- kad svētība nāk pār draudzi.

Kā piedzīvo redzamo Kristus baznīcas pusi?

Redzamo baznīcas pusi var piedzīvot, kad cilvēki darbojas baznīcā. Piemēram:

- kad cilvēki liecina par Kristu,
- kad tiek svinēti dievkalpojumi,
- kad tiek iesvētīts ūdens un tiek veikta ūdenskristība,
- kad amatnesēji iesvēta maizi un vīnu svētajam vakarēdienam un tiek svinēts svētais vakarēdiens,
- kad apustuļi uzliek rokas, skaita lūgšanu, lai nodotu Svēto Garu cilvēkam,
- kad tiek noturēts sprediķis,
- kad tiek lūgts,
- kad brāļi un māsas pauž tuvākā mīlestību.

Kādas iezīmes ir Jēzus Kristus baznīcai?

Kristus baznīcai - kā redzamajai, tā arī neredzamajai pusei - ir četras iezīmes: vienotība, svētums, vispārējums un apustulāts. Šīs iezīmes sauc par „notae ecclesiae“.

Ko nozīmē “Kristus baznīcas vienotība”?

Baznīca ir viena, jo ir tikai viens Dievs. Baznīca sniedz liecību par Dieva - Tēva, Dēla un Svētā Gara - vienotību. Jēzus šo vienotības un mīlestības atpazīšanas zīmi parādīja tiem, kuri Viņam sekoja un piederēja. Tā ienāk Kristus baznīcā kā Dieva iezīme: „Dievs ir mīlestība, kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā un Dievs viņā.“ (1. Jāņa 4, 16).

Ko nozīmē „Kristus baznīcas svētums“?

Baznīca ir svēta, jo trīsvienīgais Dievs ir svēts. Viņš darbojas Kristus baznīcā vārdā un sakramentā.

Ko nozīmē „vispārējā Kristus baznīca“?

Baznīca ir vispārēja, jo Dievs ir pieejams visiem cilvēkiem: kā dzīvajiem, tā mirušajiem. Evaņģēlija sludināšanai nav ierobežojuma.

Ko nozīmē „Kristus baznīcas apustuliskums“?

Baznīca ir apustuliska, jo sludina apustuļu mācību un tajā darbojas apustuļa amats.

Kur var iepazīt Kristus baznīcu?

Kristus baznīca ir iepazīstama tur, kur ir vienotība, svētums, vispārējums un apustuļa amats. Visskaidrāk baznīca parādās tur, kur ir apustuļa amats, kur ir trīs sakramentu dāvāšana gan dzīvajiem, gan mirušajiem un kur ir pareiza vārda sludināšana. Kunga pestīšanas darbs ir tur, kur tiek sagatavota Kristus līgava kāzām debesīs.

Kas vieno savā starpā atsevišķas baznīcas kopības?

Savienojošie elementi atsevišķās baznīcu kopībās ir ūdenskristība Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā, Jēzus Kristus atzišana un ticība trīsvienīgajam Dievam. Caur ticīgajiem, kuri dzīvo savā ticībā un atzīst Kristu kā Kungu, baznīca tiek atpazīta kā ticības, cerības un mīlestības kopība.

Iespiests

Izdevējs: Žans Luka Šneiders

Überlandstrasse 243, CH-8051 Cīrihe, Šveice

Frīdriha Bišofa izdevniecība, Frankfurter Str. 22, 63263 Neu-Isenburg, Vācija

Redaktors: Pēteris Johannings

Attēls: Dienvidāfrikas Jaunapustuliskā baznīca

| Amats

Ko mēs saprotam ar vārdu „amats”?

Vispārīgi ar vārdu “amats” saprot funkciju vai oficiālu nostāju, kas saistīta ar konkrētiem uzdevumiem un atbildību. Paplašinātā nozīmē amata nesējs var vadīt kādu apvienību un realizēt konkrētus lēmumus.

Kas ir garīgā amata pirmsākums?

Garīgā amata pirmsākums ir tas, ka Dievs ir sūtījis Jēzu Kristu. Tāpēc Jēzus Kristus ir pilnvarots un svētīts cilvēku atpestīšanai. Apustuļi ir Jēzus Kristus sūtņi. Garīgais amats vienmēr ir saistībā ar Jēzu Kristu un Viņa sūtītiem apustuļiem. Amats un apustulāts ir saistīti kopā: tur, kur darbojas apustuļa amats, ir arī garīgais amats.

Jēdziens „apustulāts” tiek lietots, ar to saprotot apustuļa amata nesējus („apustulāts” ir Jēzus apustuļi). Priesteriskais amats un diakoni darbojas apustulāta uzdevumā un piedalās dvēseļu aprūpē, vārda sludināšanā un sakramentālajā darbībā.

Ko mēs saprotam ar vārdiem „pilnvarots garīgajam amatam”?

Garīgais amats top pārņemts no apustuļa Jēzus Kristus uzdevumā. Tādējādi tas, kurš saņem amatu, saņem arī apustuļa pilnvarojumu. Šis apustuļa pilnvarojums ir jāizmanto savā kalpošanā. Amatsnesējs darbojas apustuļa uzdevumā un pārstāv viņu savā darbības laukā, jo apustulis viņu ir sūtījis. Līdz ar to tas ir atbildīgs sava sūtītāja priekšā.

Piemērs pilnvarai un rīcībai

Kad apustulis pasludina grēku piedošanu, viņš darbojas sava sūtītāja Jēzus Kristus vārdā. Tāpēc apustulis pasludina grēku piedošanu ar vārdiem: „Es pasludinu jums prieka vēsti: mūsu Kunga Jēzus Kristus vārdā jūsu grēki ir piedoti.” Kad grēku piedošanu pasludina priesteriskais amats, viņš rīkojas apustuļa uzdevumā. Līdz ar to priesteriskais amats grēku piedošanu pasludina ar vārdiem: „mana sūtītāja, apustuļa uzdevumā, es pasludinu jums prieka vēsti: mūsu Kunga Jēzus Kristus, dzīvā Dieva Dēla vārdā, jums ir piedoti jūsu grēki.”

Ko mēs saprotam ar jēdzienu „kalpošana” Jēzus baznīcā?

Katrs kristītais ir pasaukts, lai kalpotu Kungam caur sava tuvākā mīlestību un arī ar ticības apliecinājumu (Jāņa 12, 26). Kā “kalpošanu” mēs saprotam to, ka ticīgais Jēzus Kristus baznīcā saņem noteiktu uzdevumu savai ikdienas kalpošanai, arī sludināt evaņģēliju. Tāda kalpošana notiek tur, kur kristītie savu ticību Jēzum Kristum, savam Kungam, apliecina vārdos un darbos.

Ar ko atšķiras kalpošana Jēzus Kristus baznīcā no garīgā amata?

Šī kalpošana atšķiras ar to, ka te var kalpot bez attiecīgā garīgā amata.

Kādu amatu ir nodibinājis Jēzus Kristus?

Jēzus Kristus savā baznīcā deva tikai vienu amatu, proti, apustuļa amatu. Viņš apustuļus pilnvaroja, svētīja un apbruņoja ar Svētā Gara spēku: „„Kā mani Tēvs ir sūtījis, tā es jūs sūtu.” Un to sacījis, viņš sacīja viņiem: ņemiet Svēto Garu! Kam jūs grēkus piedosit, tiem tie būs piedoti, kam jūs tos paturēsīt, tiem tie paliks.” (Jāņa 20, 21-23). Viņš arī uzticēja apustuļiem pārvaldīt sakramentus. Līdz ar to Viņa upuris kļuva pieejams visiem cilvēkiem (Mateja 28, 19, 20).

Pilnvara „pārvaldīt sakramentus” nozīmē, ka apustuļi ir pilnvaroti no Jēzus Kristus dāvēt sakramentus. Kaut arī apustuļiem nav obligāti jādāvā visi sakramenti, taču saikne ar apustuļa amatu paliek.

Kas var dāvēt Svētā Gara sakramentu (pēc Jaunās derības)?

Apustuļu darbos 8, 15-18 ir teikts, ka Svētā Gara sakramenta dāvana ir saistīta ar apustuļa amatu: Filips sludināja Samarijā un kristīja ticīgos ar ūdeni. Kad apustuļi par to dzirdēja, viņi sūtīja turp Pēteri un Jāni. Viņi, nonākuši tur, lūdza Dievu, lai saņemtu Svētā Gara dāvanu, jo Svētais Gars vēl ne pār vienu no viņiem nebija nācis, viņi bija tikai kristīti Kunga Jēzus vārdā. Tad viņi uzlika rokas tiem, un tie dabūja Svēto Garu. Tas vēlreiz tiek uzsvērts Apustuļu darbos 19, 6: „Kad Pāvils uzlika tiem rokas, Svētais Gars nāca pār tiem.”

Kādi bija citi svarīgi uzdevumi apustuļiem?

Ļoti svarīgs uzdevums apustuļiem bija arī sludināt, ka Jēzus Kristus darbojās viņu vidū, nomira pie krusta, augšāmcēlās no miroņiem (Apustuļu darbi 13, 26-41; 17, 1-4). Viņi apkaroja arī maldu mācības, kas izplatījās ticīgo vidū (1. Korintiešiem 15, 3-8; 1. Jāņa 4, 1-6).

Kāds bija nākamais amats, kas izrietēja no apustuļa amata?

Pēc Vasarsvētkiem apustuļi uzsāka sava uzdevuma pildīšanu un evaņģēlija sludināšanu. Drīz viņi secināja, ka ir vajadzīgi palīgi: tam tika izraudzīti septiņi vīri. Viņi tika svētīti savam amatam tādā veidā, ka apustuļi lūdza par viņiem un uzlika tiem rokas. Šie pirmie septiņi vīri saņēma diakona amatu.

Un veda tos apustuļu priekšā, tie, Dievu pielūgdami, uzlika viņiem rokas.“ Apustuļu darbi 6, 6

Kādas ir amatu pakāpes un amati Jaunapustuliskajā baznīcā?

Jaunapustuliskajā baznīcā ir trīs amatu pakāpes ar dažādām garīgām pilnvarām: apustuliskais amats, priesteriskais amats un diakoni.

- Apustuliskajam amatam pieder pirmapustulis, aprīnķa apustuļi un apustuļi.
- Priesteriskajam amatam pieder bīskapi, aprīnķa vecākie un aprīnķa evaņģēlisti, gani, evaņģēlisti un priesteri.
- Diakoniem pieder diakoni un jaunākie diakoni.

Foto: EVA RDC Sud-Est

Dieva godību piedzīvot jau tagad

Ar ātrgaitas laivu pāri Kivu ezeram: tā ceļoja pirmapustulis Žans Luka Šneiders uz dievkalpojumu Bukavā (Kongo Demokrātiskā Republika) 2015. gada 13. jūlijā. Tur viņu gaidīja vairāk nekā 2000 brāļu un māsu, lai dzirdētu sprediķi franču valodā vai iztulkotu svahili.

Pamats Bībelē: Mozus bija sekojis Dieva aicinājumam, atsakoties no savas iepriekšējās dzīves, par mērķi izvirzot Izraēla tautas izvešanu no Ēģiptes. Ļoti nomākts tāpēc, ka tauta atsacījās no Dieva un pielūdza zelta teļu, Mozus lūdza Dievu, lai varētu skatīt Viņa godību.

Bet ieraudzīt Dieva vaigu cilvēkam nav iespējams, tas pārsniedz cilvēka iespējas. Tā vietā Dievs pieprasīja Mozum, lai tas nostātos uz kādas no klintīm un redzētu garām aiz-
ejam Dieva godību. Tad Dievs pasludināja savu labestību, mīlestību, žēlastību un uzticamību un beigās deva Mozum baušļus.

Vispirms ticība, tad tās piedzīvošana

„Arī mēs esam dzīvē no daudz kā atteikušies, lai pildītu Jēzus gribu”, saka mūsu pirmapustulis. „Arī mēs piedzīvojam ļaunos spēkus. Tad mēs dažreiz zaudējam drosmi, un mums ir vajadzīgs Dieva mierinājums.” Un tad mums īpaši ir jātuvojas Dievam. „Dievam tuvoties nozīmē iet pie Dieva ar ticību.” Daudziem cilvēkiem ir prasības pret Dievu: „Parādi sevi, es vēlos redzēt tevi, tad es tev ticēšu.” Taču tas nefunkcionē: „Lai redzētu mūsu Dievu, sākumā ir jātic Viņam.”

Daudzi dievkalpojuma apmeklētāji savu vietu atraduši baznīcas priekšā zem telšu nojumēm.

Satikšanās dievkalpojumā

rklāt ir nepieciešams uzmeklēt to vietu, kur atklājas Dievs: „Ja tu ticībā nāc uz dievkalpojumu, uzklausi apustuļu teikto, tu satiksies ar Dievu”, saka pirmāpustulis Šneiders. „Un kas notiek dievkalpojumā?” jautā viņš un nosauc četrus punktus:

- Dievs sludina savu labestību: „Jēzus nav nācis, lai mainītu pasauli. Jēzus ir nācis, lai glābtu no grēka. Viņš vēlas visu cilvēku izglābšanos.”
- Dievs sludina savu mīlestību: „Katrā dievkalpojumā Kungs dāvā mums iespēju svinēt svēto vakarēdienu. Jēzus tajā tuvojas mums un saka: „Es mīlu tevi, esmu arī par tevi miris.””
- Dievs sludina savu uzticību: „Viņš liek mums atcerēties, ka Jēzus mūs mīl un šī mīlestība nemazināsies, kaut arī mēs esam krituši grēkā.”
- Dievs sludina savu žēlastību: „Dievs sludina savu žēlastību. Viņš liek mums atcerēties, ka Dievs vēlas dalīt savu godību ar mums. Bet to es pats nevaru nopelnīt. Tāpēc viņš grib man dod to, ko es neesmu pelnījis, - žēlastību.”

Tikai pēc tam nāks Dieva baušļi, kā tas bija Mozus laikā. „Un secība ir svarīga”, uzsver pirmāpustulis. Dievs „vēlējās ar to parādīt, ka Viņa galvenais bauslis ir mīlestība”. Jo „Viņa baušļi nekalpo, lai mūs atņemtu, bet gan tie pasargā mūs no ļauna”.

Atziņas retrospekcija

Mozus neredzēja Dievu, taču viņš sajuta tā klātesamību. „Ja mēs ticībā ejam uz dievkalpojumu, mēs dzirdam Dieva vārda sludināšanu. Mēs iepazīstam Dieva tuvumu svētajā vakarēdienā. Mēs iepazīstam Jēzus klātesamību arī brāļu un māsu kopībā.”

Kā Mozus varēja atskatīties uz pagājušo, tā arī ticīgie šodien atskatoties var teikt: „Kad tu atskaties savā pagātnē, tu vari saprast, kā Dievs tevi ir vedis tavos ceļos. Ja ievērojam Viņa baušļus, mēs varēsim secināt: ja es to daru, tikšu pasargāts no ļauna. Un, kā vienmēr, tieši tad var redzēt Dieva vārda iedarbību.”

PAMATDOMAS

2. Mozus 33, 18:

„Un Mozus teica: rādi man, lūdzams, savu godību.”

Dievkalpojumā Svētais Gars atklāj mums Dieva godību, sludinot savu labestību, mīlestību, uzticību, žēlastību un savus baušļus. Svētā vakarēdiena baudīšana un brāļu un māsu kopība ļauj mums piedzīvot Kunga klātesamību. Atskatoties mēs ieraugām Dieva iejaukšanos mūsu pagātnē.

Ejiet visā pasaulē: ielūgums uz 2019. gada Starptautisko jauniešu dienu

Photo: EJT Foto-Team

2019. gadā no 30. maija līdz 2. jūnijam norisināsies Starptautiskā jauniešu diena kā turpinājums Eiropas jauniešu dienai. „Es priecājos, ka 2019. gada Vasarsvētkos visi pasaules jaunieši dosies uz Diseldorfu”, teica pirmapustulis Žans Luka Šneiders, Jaunapustuliskās baznīcas galva.

2009. gadā Eiropas jauniešu dienā Diseldorfā piedalījās ap 35 000 dalībnieku. Piecus gadus vēlāk 45 000 ticīgo devās uz Minheni, Pasaules baznīcas dienu. Piecus gadus vēlāk šis lielais pasākums notiks atkal. To nolēma apriņķa apustuļu sanāksmē Johannesburgā (Dienvīdāfrikā). Pirms tam apriņķa apustulis Rainers Storks iepazīstināja ar Starptautiskās jauniešu dienas plānojumu.

Eiropas centrā

Diseldorfai ir vairākas priekšrocības: pilsēta atrodas Eiropas vidū, tai ir laba iekšējā un ārējā satiksme, kā arī starptautiskā lidosta. Turklāt šī vieta ir pazīstama jau no

2009. gada Eiropas jauniešu dienas, un tas organizatoriem atvieglos darbu. Jau Diseldorfas stadions ar slēgtu jumtu un 45 000 sēdvietām vien ir ievērojams cīnītājs. Arēna ir apsildāma, un bidāmais jumts dos iespēju organizēt pasākumu neatkarīgi no laika apstākļiem. Šajā Diseldorfas gadatirgus apvidū atrodas dažādas halles, kuru kopējā platība sasniedz 90 000 kvadrātmetrus, un tās atrodas tuvu cita citai. Gadatirgus konferences centrā ir dažādas telpas sanāksmju un konferenču rīkošanai ar 20 - 150 vietu ietilpību. Te ir arī ēdināšanas telpas un deviņas halles gulēšanai ar 123 000 kvadrātmetru kopējo platību, kur var apmesties līdz 24 000 personu. Telpa starp hallēm var tikt izmantota kā atklāta arēna dažādiem sarīkojumiem.

Ir gaidāms vairāk nekā 30 000 dalībnieku

Uz 2019. gada Starptautisko jauniešu dienu tiks ielūgti ticīgie vecumā no 14 līdz 35 gadiem neatkarīgi no ģimenes stāvokļa. Klāt nāks arī pavadoņi un simtiem brīvprātīgo palīgu. Jau 2009. gada Eiropas jauniešu dienā bija liela interese no visas pasaules. Toreiz ieradās simtiem dalībnieku no Āfrikas, Amerikas un Āzijas. Šoreiz gaidāmi vēl vairāk ciemiņi.

Pēc pašreizējā plāna atklāšanas dievkalpojums notiks Debesbraukšanas dienā. Lielie atklāšanas svētki ir paredzēti piektdienas priekšpusdienā. Pēc tam sekos divu dienu programma ar dažādām izstādēm, priekšnesumiem, darbnīcām, koncertiem un citiem pasākumiem. Sestdienā tiks piedāvāts muzikālais vakars. Kā kulminācijas punkts un reizē arī noslēgums būs pirmapustuļa Žana Lukas Šneidera dievkalpojums.

Starptautiskie ciemiņi - starptautiskā programma

Šis Starptautiskās jauniešu dienas saimnieki būs Ziemeļreinas-Vestfālenes Jaunapustuliskā baznīca, kura jau 2009. gadā aprīņa apustuļa Armīna Brinkmaņa vadībā organizēja Eiropas jauniešu dienu. Kā toreiz, tā arī tagad galvenā vēlme ir, lai šajā pasākumā piedalītos dažādu valstu un reģionu jaunapustuliskie kristieši. Tāpēc jau aprīņa apustuļu sanāsmē aprīņa apustulis Rainers Storks aicināja visus aprīņa apustuļus atbalstīt šo plānu: viņš būs priecīgs par ciemiņiem no visām zemēm, kultūrām un nācijām.

„Mums kā pasākuma saimniekiem šis lielais notikums būs gan liels pagodinājums, gan izaicinājums,” tā izteicās Ziemeļreinas-Vestfālenes Jaunapustuliskās baznīcas vadītājs. „Taču ar pieredzi no 2009. gada un ar tik daudziem palīgiem no mūsu draudzēm es esmu drošs, ka šis pasākums izdosies.”

Aprīņa apustulis jau šodien ir pateicīgs visiem, kuri vēlēties kā palīgi atbalstīt pasākumu: „Mums būs vajadzīgi daudzi palīgi, lai rūpētos par ciemiņiem un pasākumu organizēšanu. Vēl šodien daudzi atceras Eiropas jauniešu dienu, tās īpašo atmosfēru. Un es esmu pārliecināts, ka palīgā nāks daudzi brīvprātīgie, lai atbalstītu Starptautisko jauniešu dienu Diseldorfā.”

Plānošanas centrs sāks darbu 2016. gadā

Turpmākā 2019. gada Starptautiskās jauniešu dienas norise vēl ir jāizstrādā. Par to rūpēsies plānošanas centrs, kurš 2016. gadā uzsāks savu darbību. Viss tiks saskaņots un pārrunāts aprīņa apustuļu sapulcēs.

Jauniešu dienas rīkošanai ir paredzēts dibināt sabiedrības, kā tas notika 2009. gada Eiropas jauniešu dienas organizēšanā. Kā akciju sabiedrības locekļi būs vairākas Eiropas apgabalu baznīcas.

Apskats

03.01.2016	Zigene (Vācija)
10.01.2016	Ujo Obio (Nigērija)
12.01.2016	Jamosukro (Kotdivuāra)
07.02.2106	Ulme (Vācija)
14.02.2016	Berlīne (Vācija)
19.02.2016	Lubango (Angola)
21.02.2016	Luanda (Angola)
27.02.2016	Mvanda (Kongo Demokrātiskā R.)
28.02.2016	Kinšasa (Kongo Demokrātiskā R.)
06.03.2016	Bīlefelde (Vācija)
13.03.2016	Cīrihe (Šveice)
20.03.2016	Kimberlija (Dienvidāfrika)
25.03.2016	Nordheide (Vācija)
27.03.2016	Brēmene (Vācija)

